

Prohvet Aabraham sündis Babüloni maal ajal, kui tema rahvas kummardas kujusid, tähti ja muid taevakehi, kuid Aabraham ei olnud kunagi nende jumalikkuses veendunud.

Aabrahami isa oli uskmatu. Ta valmistas kujusid, mida inimesed kummardasid. Ühel päeval läks Aabraham oma isale külla, et temalt viisakalt paluda, et ta lõpetaks kujude tegemise, kuid isa keeldus sellest kategooriliselt ja lubas Aabrahami tappa, kui too end veel tema asjadesse topib.

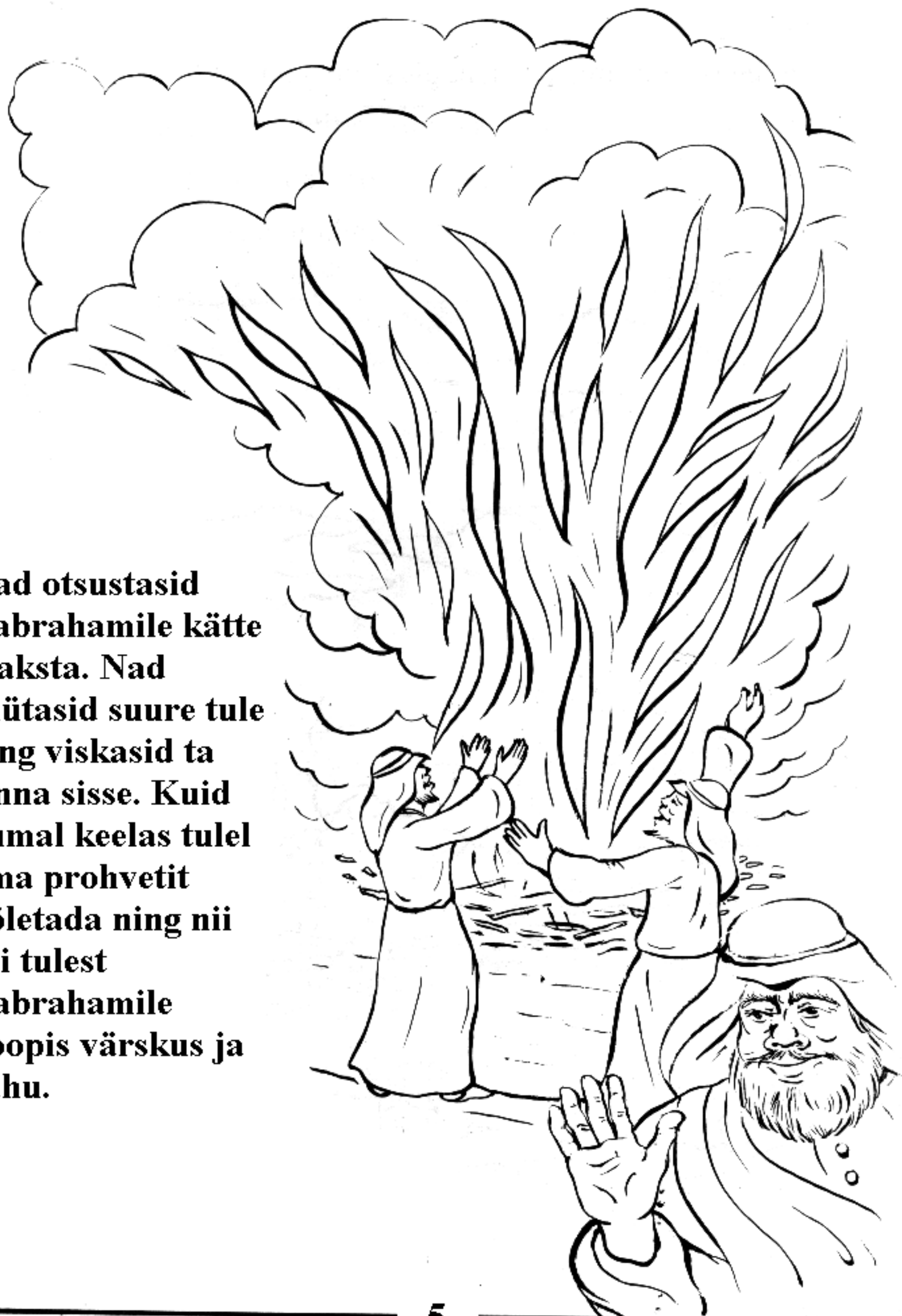
Aabraham otsustas kujud hävitada. Ta ootas, kuni saabus pidustuste päev, mil kõik inimesed kodudest lahkusid, et tänavatel lõbutseda. Aabraham kasutas võimalust ning hävitas kõik kujud, välja arvatud ühe, mille õlale aetas ta kirka.

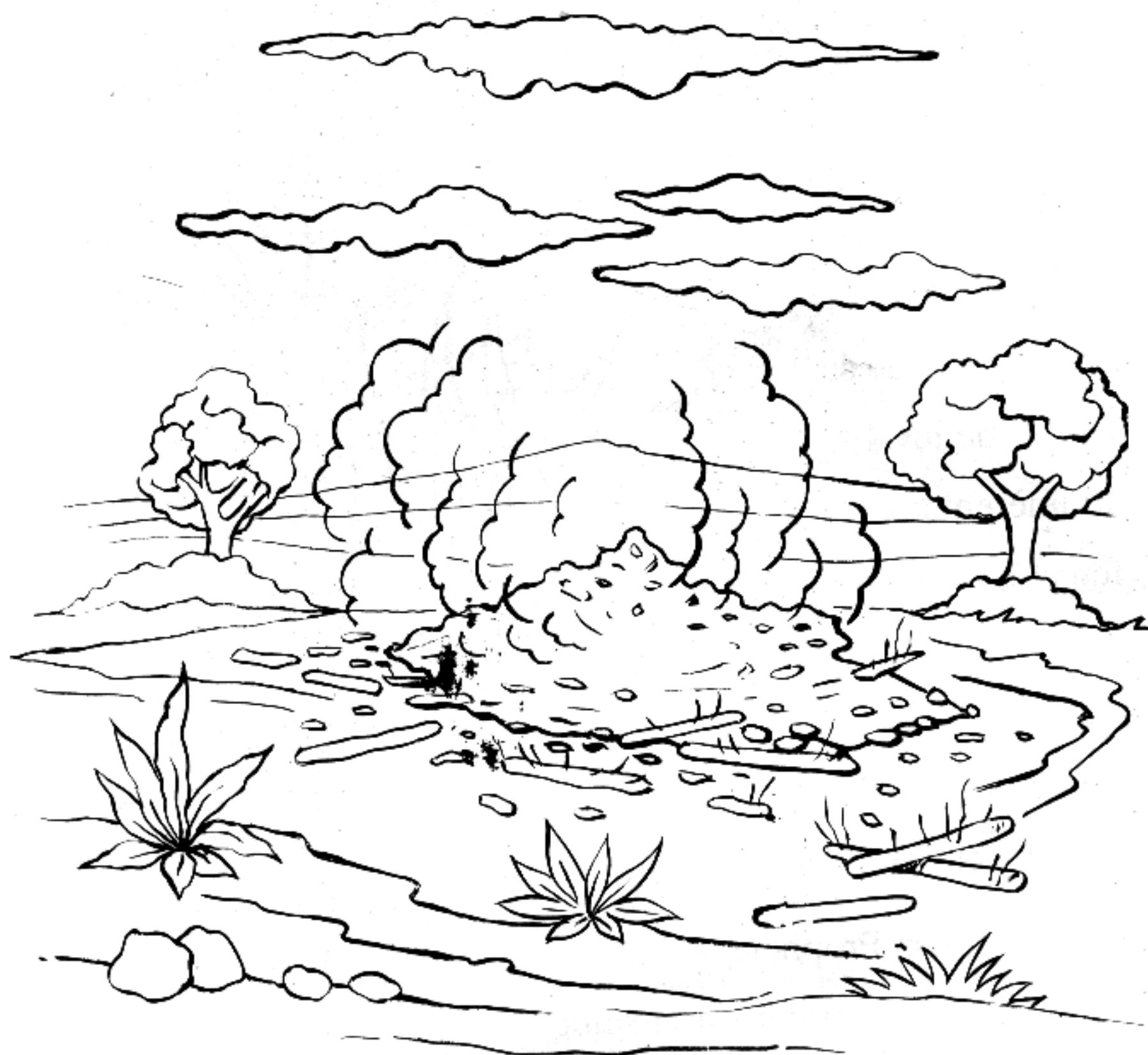

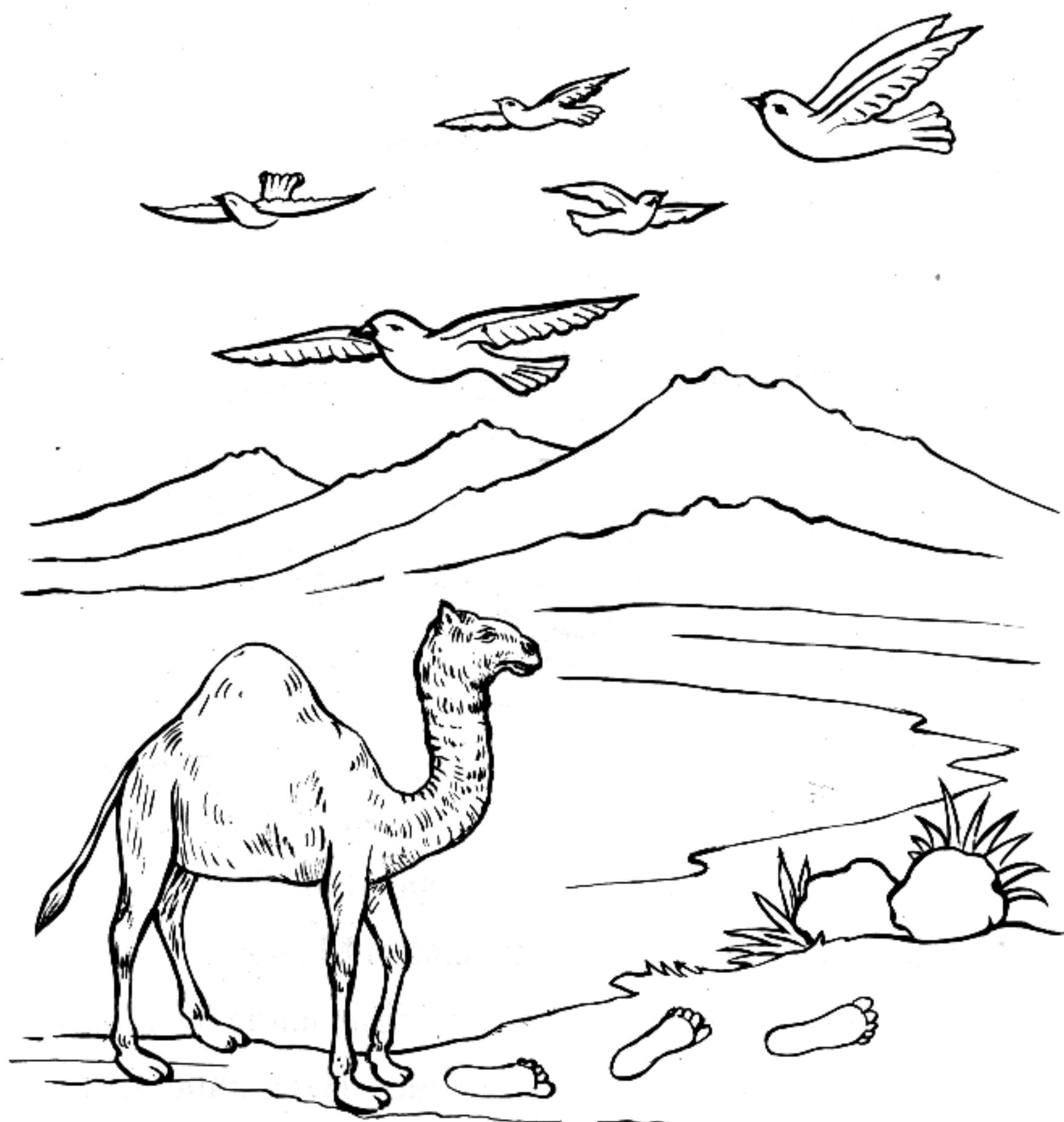
Kui inimesed tagasi tulid ja avastasid, et kõik kujud on hävitatud, said nad väga tingedaks. Nad arutasid, kes võiks küll millegi nii kohutavaga hakkama saada ning mõistsid viimaks, et see oli Aabraham.

**Nad otsustasid
Aabrahamile kätte
maksta. Nad
süütasid suure tule
ning viskasid ta
sinna sisse. Kuid
Jumal keelas tulel
oma prohvetit
põletada ning nii
sai tulest
Aabrahamile
hoopis värskus ja
rahu.**

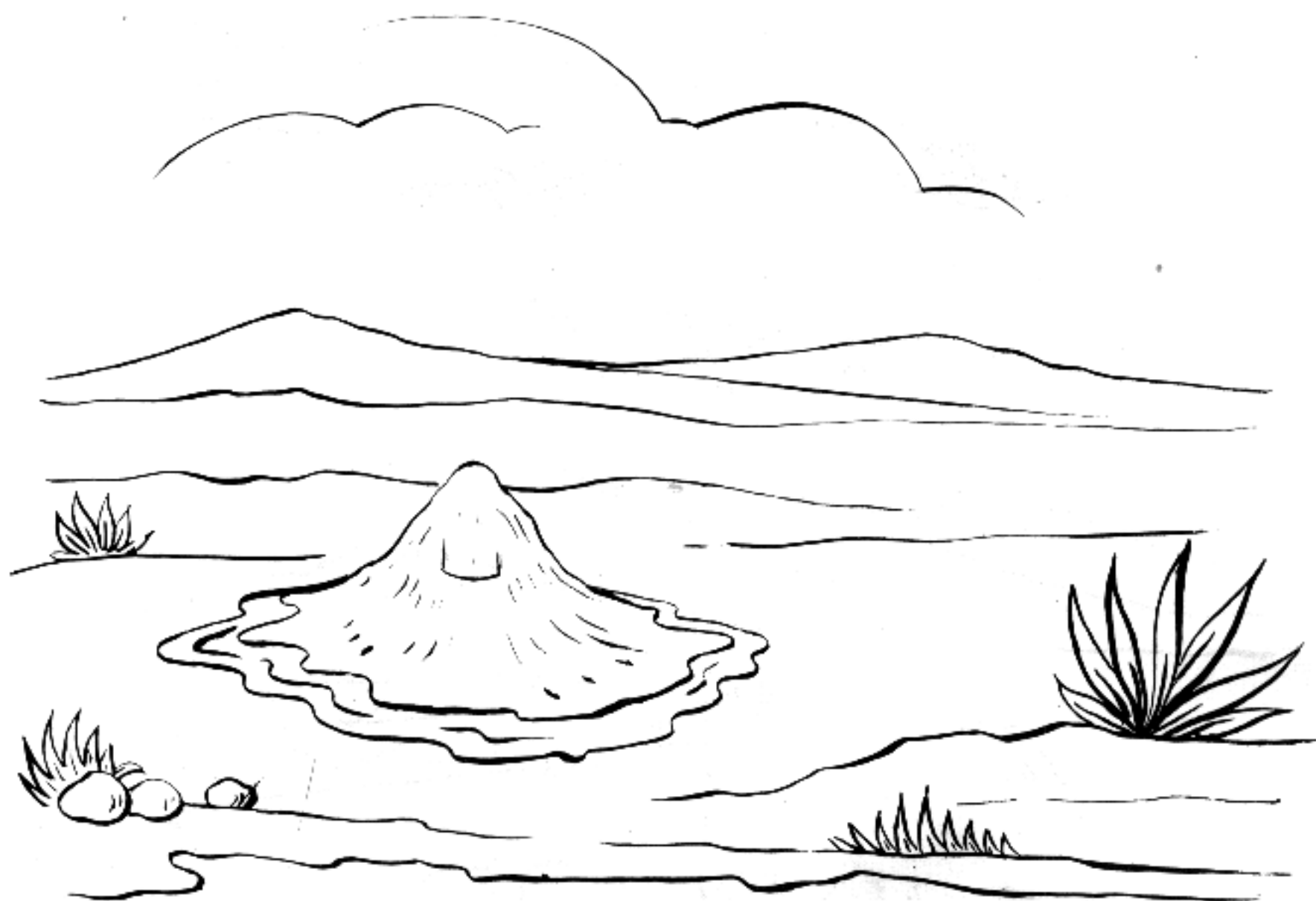
Tuli põles mitu päeva. Kui see viimaks kustus, astus Aabraham tervelt välja. Tuli ei olnud teda puutunud. See üllatas uskmatuid väga, kuid ei pannud neid veel Aabrahami prohvetluse uskuma.

Jumal andis seejärel Aabrahamile käsu rännata teisele maale. Võib-olla leiab ta sealt rahva, kes tema sõnumit kuulda võtaks ...

Kõigepealt rändas ta Süüriasse, seejärel Egiptusesse. Seal võttis ta endale naiseks Hazari ning Jumal kinkis neile poja nimega Ismael.

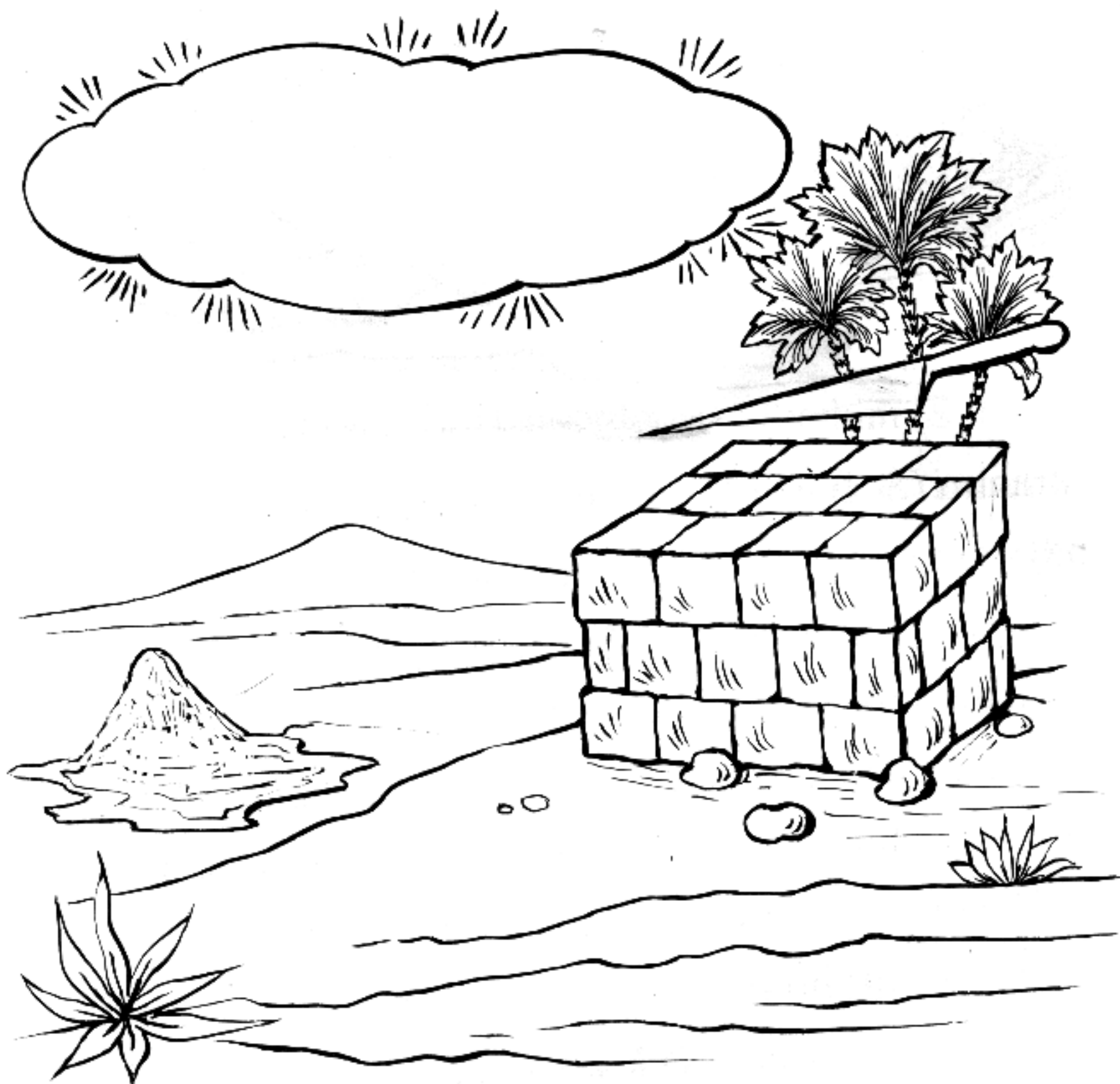
Ühel päeval tahtis Jumal Aabrahami proovile panna ning andis talle käsu koos oma poja ja naisega Meka suunas minna ning nad Püha Koja kohal maha jätta. Aabraham täitis raskel südamel Jumala käsu, kuid enne lahkumist jättis neile süüa ja juua. Hažar kannatas, kuni tal ei olnud oma pojale enam ei süüa ega juua anda. Ta otsustas vett otsima asuda. Kui ta lootusetult Safa ja Marwa küngaste vahel edasi-tagasi jooksis, sündis ime: Jumal saatis ingli, kes tegi sinnasamasse maasse augu, kust purskus välja allikas, mille nimeks sai Zam-Zam. Sellest veest said joonuks nii Hažar ja ta poeg kui ka hiljem sinna asunud rändhõimud.

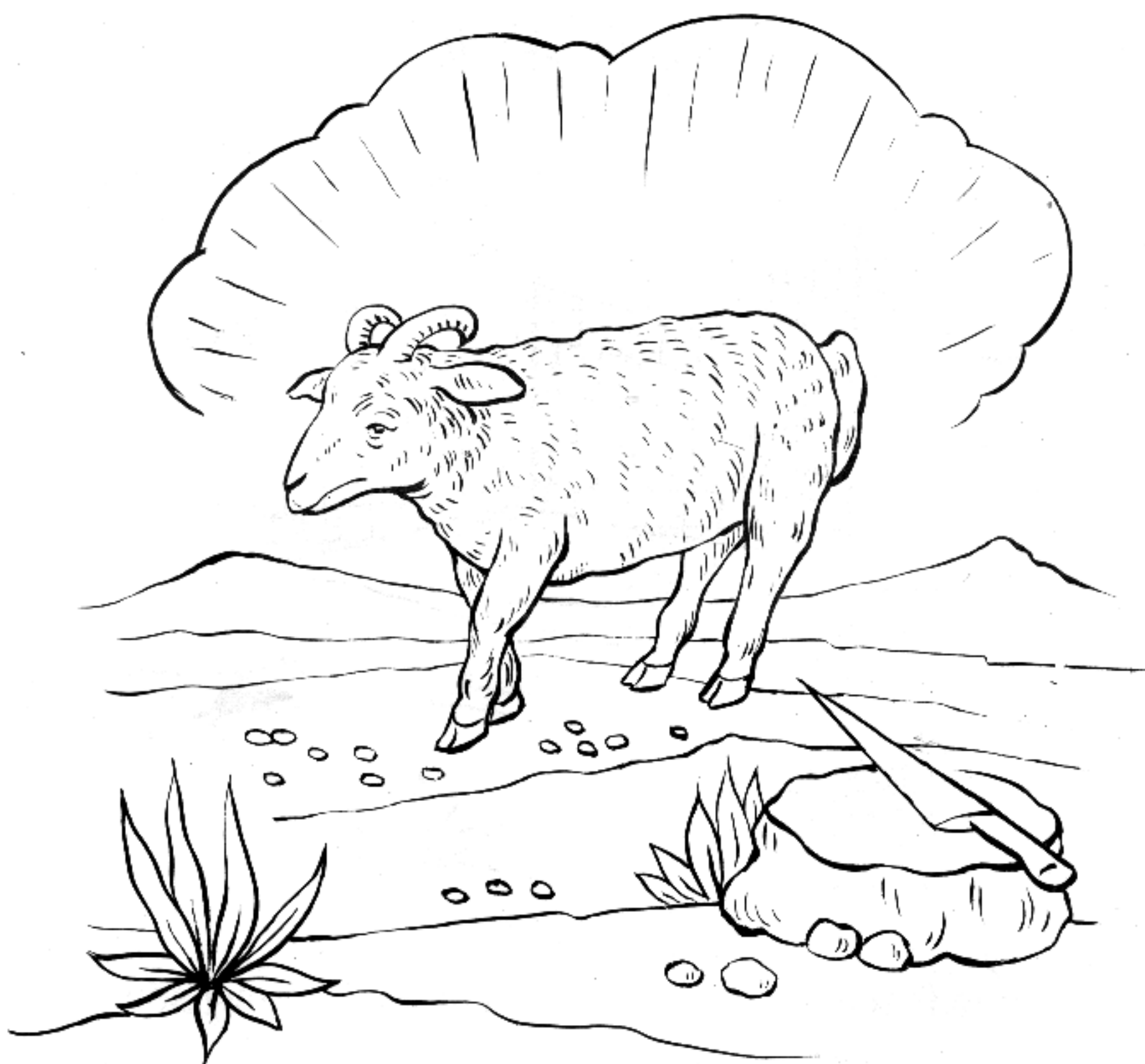

Aabraham läks tagasi Süüriasse, õigemini ühte selle osasse, mille nimeks on Palestiina, kuid käis aeg-ajalt oma naist ning poega vaatamas.

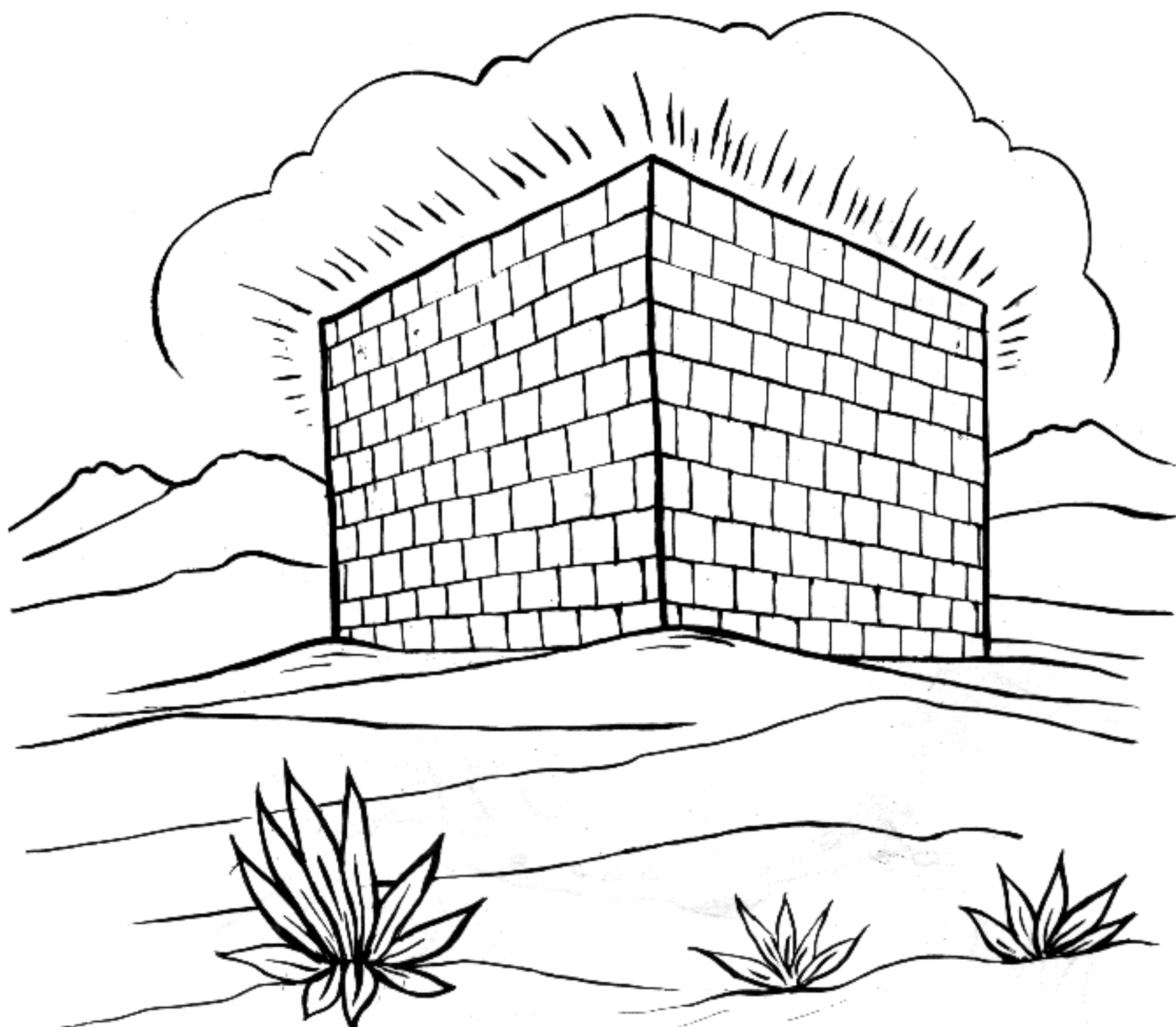
Sellega ei olnud ta katsumused aga veel läbi. Kui Ismael suuremaks oli kasvanud, otsustas Jumal Aabrahami ja ta poega veelgi enam proovile panna ning käskis Aabrahamil oma poja Talle ohverdada. Aabraham, kellel süda oli küll raske, ei kahelnud aga Jumala käsku täitmast ning rääkis oma pojale, mida Jumal tal teha oli käskinud.

**Ismael ei kahelnud hetkekski nind ütles oma isale:
"Tee, mida Jumal sul käs kinud on teha!". Aabraham
võttis noa ning valmistus oma poega ohverdama, kui
üks ingel talle ütles: "Oota, Aabraham! Sa oled katse
läbinud!"**

Jumal andis Aabrahamile käsu oma poega mitte ohverdada ning tema asemel tuua ohvriks ilus jäär, mille Ta oli taevast alla saatnud.

Kui Ismaelist mees sirgus, andis ta isa talle teada, et Jumal oli käskinud neil Meka kohale Püha Koja ehitada. Nad asusid andunult tööle, kuni Kaaba valmis sai.

Aabraham ja Ismael olid esimesed, kes inimesi igast ilmakaarest palverännakule kutsusid ja sellest ajast peale on Kaabas väga palju rahvast palverännakul käinud.

Mina õppisin sellest loost, et nagu ka prohvet Ismael, peaksin ma alati oma vanemate kõiki palveid ja käske täitma.

Ja mulle jäi prohvet Aabrahami loost meelde, et Jumal on Kõrgeim ja Kõikvõimsaim. Ta kaitses Aabrahami isegi tule eest, muutes selle värskuseks. Veel õppisin ma, et moslem peab täitma kõiki Jumala käske.

